

ԱՐՈՒԵՍՏԻ ԷԶԵՐ

ՆՈՎԵԼԼԻ

Անտիֆի Գ. Թուով
խօսած էինք Նո-
վելլի մասին եւ իր
խաղացած դերերուն
մէջէն նշանակած էինք
Շայլոֆի դերն իբրեւ
իր ամէնէն կատար-
եալ ստեղծագործու-
թիւնը։ Այս Թուով
կը հրատարակենք ի-
տալացի մեծ արուես-
տագէտին լուսանկարը
այդ դերին մէջ։ Պատ-
կերը հրաշակերտ մըն
է ինքնին, Բամպրան-
տի Հրէաներուն նշա-
նաւոր շարքին մէջ
մտնելու արժանի։
Նովելլի յաջողած է
իր գէմքին տալ նոյն
ինքն դիմակը Հրէու-
թեան, հակասական
խառնուրդովը ան-
պատկառ հեգնու-
թեան, յամառ հա-
ւատքի, վիթխարի գծծութեան ու գիւային

ՆՈՎԵԼԼԻ ՇԱՅԼՈՔԻ ԴԵՐԻՆ ՄԷՋ

| իսկ հին հագուստները։

խորամանկութեան ։
Նրեք տարի անդադար
ուսումնասիրելէ, ցե-
ղին բոլոր զանա-
զանութիւնները մօ-
տէն քննելէ ետքն է
որ Նովելլի կազ-
մաւորած է իր տի-
պարը։ Այս Հը-
րէան սակայն, ընդ-
հանուր Հրէութիւնը
խտացնելով հանդերձ,
Վենետիկի Հրէան է
մասնաւորապէս,
կեթօքներուն շրջանին
Հրէան, զոր Նովելլի
կրցած է գրէթէ նոյ-
նութեամբ գտնել Վե-
նետիկի այսօրուան
Հրէայ ծերունիներու
մէջ որոնք—ինչպէս
եւ Պոլսոյ ծեր Հրէա-
ները—անփոփոխ պա-
հած են հին հողին,
հին գէմքը եւ նոյն

ՎԱՐՊ ԵՒ ՍՈՒԱԿ
ԱՅԼԱՌԱՆՈՒԹԻՒՆ (°)

(Շար.)
Ե

Արդ, քիչ մը վստահութիւն ստանալով,
սոխակը սկսաւ ամէն առտու իր քաղցրանուագ
եղանակովը Վարդարանը հնչեցնել։ Երբեք
որ առհասարակ քաղաքացւոց մէջ չլուռէ ինկաւ-
չէին գիտեր թէ ո՛վ է կամ որո՛ւն սիրահա-

(°) Տես Անտիֆի, քիւ 1.

բուած է, բայց ստիկա հոգ չէին ընէր, եւ
ձայնին քաղցրութեանը զմայլած՝ արտրժան-
քով ունկնդիր կ'ըլլային։

Սակայն, ամենագեղեցիկ Անթառամ-Վարդը
Զեփուրին պատմութեանէ հասկցաւ թէ Սիրա-
հար-Սոխակը եկած է. բայց չգիտնալ
ձեւացնելով, սուրհանդակը կանչեց եւ քաւ-
«այս ի՞նչ վրդովմունք է որ քաղաքս ինկեր է,
եւ ո՞վ է ան որ այսքան համարձակութեամբ
Վարդարանը կը հնչեցնէ. միթէ անքան՝ կը
կարծէ այս տեղը. չուտով գնա՛ վնտոնէ գտի
զանի եւ հասկցիր թէ ո՞վ է, որո՛ւն սիրոյն